

Одеса—Волгоград: рукостискання дружби

На Одещині з 15 по 22 березня тривав візит делегації Волгоградської області, яка брала участь у Тижні дружби трудящих Одеської і Волгоградської областей, присвяченому 325-річчю воз'єднання України з Росією.

У приміщенні Українського музично-драматичного театру ім. Жовтневої революції 17 березня відбувся урочистий вечір дружби. Напередодні делегація Волгоградської області відвідала наш університет. Яскравим святом дружби стала зустріч викладачів

та студентів вузу з волгоградцями.

Зустріч відкривав ректор нашого університету професор В. В. Сердюк. Він широко, по-братерськи привітав волгоградських друзів в стінах нашого орденосного університету, побажав їм успіхів у труді на благо нашої Вітчизни, а також щасливого перебування на Одеській землі.

З теплими словами привітання до учасників вечора звернувся керівник делегації Волгоградської області, секретар Волгоградського обкому КПРС В. Б. Ростовщиков.

Він розповів про ратні і трудові подвиги волгоградців. Як одним з яскравих проявів непорухливого братерства російського і українського народів, сказав виступаючий, дорожать трудящі Волгоградської області дружбою з трудящими Одещини, зміцнюють її у всіх сферах життя, також і в студентській. У Волгограді вже закінчується будівництво нового корпусу державного університету, який вступить в дію наступного року. В. Б. Ростовщиков побажав надалі більш тісних контактів обміну досвідом серед студентів Волгограда і Одеси, а також запросив спеціалістів до нового університету.

Виступили члени делегації волгоградців: доктор медичних наук, професор Л. К. Квартковина та поетеса М. К. Агашина.

Слово надається декану філологічного факультету університету, професору І. М. Дузю. Він говорить про те, що святкування 325-річчя воз'єднання України з Росією стало яскравою демонстрацією непорухливого братерської дружби українського і російського народів, усіх народів нашої Вітчизни.

Емоційно і пристрасно привітала волгоградських гостей студентка II курсу філологічного факультету Н. Добровольська: «Вогонь труда і слави, гордість минулим і впевненість у майбутньому, незгасний вогонь людських сердець об'єднують два міста-героя, два міста-побратима—Волгоград і Одесу. Хай же завжди вони будуть вірними і добрими товаришами в ім'я дружби, в ім'я щастя нашого

великого радянського народу!».

Під бурхливі оплески присутніх В. В. Сердюк вручив членам делегації Волгоградської області пам'ятні медалі. В. Б. Ростовщиков передав університетові пам'ятні подарунки від трудящих Волгоградщини.

Гості ознайомилися з історією та визначними місцями нашого університету.

На протязі візиту члени делегації Волгоградської області ознайомилися з досвідом роботи партійної, радянської, профспілкової, комсомольської організації області, починаючи від працівників промисловості і сільського господарства Одещини.

С. КУЖКО,
наш кореспондент.

ПРО ПОДВИГ НА ЦІЛИНІ

В одному з читальних залів студентської бібліотеки відбулася конференція, присвячена 25-річчю освоєння цілинних і перелогових земель та обговоренню книги Л. І. Брежнєва «Цілина». На неї були запрошені першочілинники доцент кафедри нової і повітньої історії А. І. Балогаєв і випускник історичного факультету, боєць перших студентських цілинних загонів ОДУ, нині викладач морехідного училища О. С. Низов.

Вела конференцію співробітник бібліотеки Софія Давидівна Геліна.

Із виступів першочілинників ми багато нового дізналися про освоєння цілини. Виявляється, що за 15 років ос-

воєння цілини на ній побувало 78 тисяч одеських студентів.

Потім виступив студент III курсу історичного факультету Геннадій Антипенко, ровесник цілини. Він проникливо розповів про свої враження від книги товариша Л. І. Брежнєва «Цілина». Про історію створення студентських будівельних загонів в університеті розповів начальник штабу «Трудове літо» студент IV курсу фізичного факультету Василь Кречівський.

Присутні подякували гостей за цікаві розповіді і вручили їм квіти.

Г. МАКАРЕНКО,
студентка істфаку.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ
І. І. МЕЧНИКОВА

РІК ВИДАННЯ 45-й № 11 (1345). 30 БЕРЕЗНЯ, 1979 р. Виходить щоп'ятниці. Ціна 2 коп.

День науки

було проведено кафедрою історії КПРС разом з кафедрою державного та адміністративного права юридичного факультету. Під час зустрічей в Красних-Онках на нараді партійно-господарського активу району лектори старшої викладач кафедри історії КПРС В. М. Федоров, аспірант цієї ж кафедри В. А. Федоренко і викладач юрфаку Б. А. Пережняк прочитали такі лекції «Ленінські принципи зовнішньої політики КПРС і сучасне міжнародне становище», «Ленінська ідея захисту соціалістичної Вітчизни», «Конституція СРСР — втілення переваг соціалізму над капіталізмом в галузі забезпечення прав людини». Лекції отримали високу оцінку слухачів.

Викладачі виступили також перед трудівниками ряду колгоспів і радгоспів району.

Конференція в Томську

Регіональна наукова конференція з методології історії, історіографії та джерелознавства була організована на базі історичного факультету Томського державного університету імені Куйбишева Західносибірської регіонально-науково-методичною радою Мінвузу РРФСР і Західносибірської зональної секцією наукової ради з проблеми «Історія історичної науки» при відділенні історії АН СРСР. Фактично конференція стала всеохопною. В її роботі взя-

ли участь провідні вчені в галузі історіографії та джерелознавства з Москви, Ленінграда, Томська, Києва, багатьох інших міст країни. Від Одеського університету на ній були присутні доцент кафедри нової і повітньої історії С. Й. Аппатов і асистент цієї кафедри І. М. Коваль.

На засіданні підсекції «Історіографія зовнішньої політики США» з доповіддю, що викликала значний інтерес і позитивні відгуки, виступив доцент С. Й. Аппатов.

Делегати від нашого університету відчували щире зацікавлення з боку томиців до наукових зв'язків з істориками ОДУ.

«Не забудьте пом'янути»...

Коли прозвучали останні рядки вірша «Заповіт», в аудиторії ще деякий час стояла тиша. А потім всі зааплодували студентці Дебреценського університету Юдіт Ковач.

Йшло чергове заняття з країнознавства, присвячене цього разу 165-річчю з дня народження Тараса Григоровича Шевченка. Його підготували угорські стажисти спільно зі студентами II курсу українського відділення філологічного факультету. Все було незвичайним на цьому занятті: і діачата в українських національних костюмах з рушником, хлібом і сіллю, й вірші та пісні на слова великого Кобзаря, і те, з яким хвилюванням розповідали угорські студенти про творчий і життєвий шлях поета, і те, що, дізнавшись про заняття, на нього прийшли студенти-іноземці багатьох факультетів нашого університету.

Поезія Шевченка... Вона лине з уст Ержебети Надь, Марти Червеняк, Лоренца Енікьо, Золтана Надь, Жужі Оррань, Майора Енікьо. І, здається, в аудиторії між рядами ходить весняний вітер, що несе пахощі вишневого саду, землі, вкритої ранковим туманом, дівочу пісню.

Не хочеться студентам покидати цієї аудиторії. Не хочеться розлучатися з пережитими миттєвостями.

С. ДОМРІНА.

КЛІЧЕ «ЧЕРВОНА СУБІТА»

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ФІЗИКИ

Коллектив наукових співробітників інституту готується до Ленінського комуністичного суботника. Основна маса людей працюватиме на своїх робочих місцях в лабораторіях.

Заплановано також провести роботи по благоустрою навколишньої території, по доведенню до ладу металобрухту. В цих роботах візьмуть участь 80 чоловік.

Близько 30 науковців працюватимуть в лабораторії на

кабельному заводі. Вони поратимуться в новому корпусі лабораторії, а також трудитимуться на заводській території разом з заводчанами.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА

Зі святковим настроєм прийдуть в день Червоної суботи до бібліотеки усі 76 її співробітників. Визначено великий фронт робіт: наведення порядку в приміщеннях, в книгосховищах.

Планується, що на допомогу бібліотекарям прийдуть і 100 студентів університету.

Нагорода спортсмену

Студент IV курсу геолого-географічного факультету Ігор Дугинець завойовує звання чемпіона СРСР в метанні диску і встановив рекорд України в цьому виді спорту. Згідно з положенням про університетську Олімпійську книгу пошани, рішенням кафедри фізичного виховання та правління спортклубу, наказом ректора ім'я Ігоря Дугинця занесено в книгу пошани. За високі спортивні результати спортсменові оголошено подяку.

ПРО ТИХ, ХТО ПРАЦЮЄ ПОРУЧ

Студенти історичного факультету знають доцента С. Й. АППАТОВА, як гарного викладача, лектора-міжнародника. Але не всі, мабуть, знають, що їхній викладач ще й депутат Центральної райради народних депутатів нашого міста.

На знімку студента Ю. БАТРАКА: С. Й. АППАТОВ веде прийом громадян як депутат.

Книжковий господар

П'ятнадцять років тому Тетяна Василівна Севрук стала співробітником студентської бібліотеки нашого університету. Зараз вона працює завідуючою читальним залом № 2, що в новому аудиторному корпусі. Мабуть, основною рисою роботи Тетяни Василівни за всі ці роки є почуття відповідальності за доручену їй справу. Все більшими стають фонди студентської бібліотеки, ширшає коло читачів, і тому все більше питань задають вони бібліотекарям. Щоб відповісти на них, Тетяна Василівна мобілізує всі свої знання, досвід роботи.

Тетяна Василівна — справжній борець за бережливе ставлення до книги. У неї болить душа, коли з книгою хтось обходиться неввічливо. Адже будь-яка брошура, книга, журнал повинні нести службу багатьом поколінням студентів.

З радістю ділиться Тетяна Василівна своїм досвідом з молодими співробітниками бібліотеки, а ми, в свою чергу, вчимося працювати у неї.

В. РОМАНЕЦЬ.

З великою користю

Днями в кінотеатрі «Одеса» в залі історико-революційних фільмів студенти історичного факультету переглянули кінострічку «Гренада, Гренада моя». Перегляд відбувся в рамках роботи факультетського кіноклубу, що об'єднав у той день понад 150 студентів трьох курсів.

Вражаюча картина революційних подій в Іспанії 30-х років змінювалася картиною фашистських злочинів в Іспанії. Дуже вдало в фільмі кадри 1936 року йдуть поруч з документальними кадрами 1945 року, коли військовий крах японського милітаризму став фактом.

Фільм вчить глядачів не лише революційній стійкості, але є й закликом до боротьби за мир у всьому світі, проти страхіть війни, проти фашистського і милітаристського мракобісся в сучасному світі. Таким чином, фільм має велике значення. Студенти з великою користю — і пізнавальною, і виховною — переглянули його.

А. БАЛОБАЄВ,
старший викладач
кафедри нової
і новітньої історії.

◆ СЛУЖБА ДАІ

НАЛЕЖИТЬ ЗНАТИ КОЖНОМУ

Завтра в Одесі і області завершеться огляд безпеки дорожнього руху. Цей захід спрямований на попередження дорожньо-транспортних пригод.

В нашому місті здійснюється ряд заходів по поліпшенню організації дорожнього руху. Однак найліпша його організація не може гарантувати повну безпеку недисциплінованим пішоходам і водіям.

Більшість громадян порушують елементарні правила руху не тому, що не знають їх, а тому, що, мовляв, прагнуть виграти в часі при переході вулиць. Коли вони нехтують у такий спосіб правилами руху, то часто, економлячи хвилини, розплачуються за це своїм здоров'ям або й життям.

Статистика свідчить, що в 1978 р. в нашому місті в результаті дорожньо-транспортних пригод народному господарству спричинено збитків на суму понад 4 мільйони карбованців.

Тому такого великого значення ми надаємо попередженню пригод на вулицях і дорогах. Тут нам в пригоді стають наші помічники-автодружинники.

Сьогодні мені б хотілося через газету висловити щирі вдячність автодружинникам Одеського університету П. Н. Вінгржановському, В. Т. Ковалю, Ю. П. Розіну, А. В. Гончарову, які регулярно ведуть серед студентської молоді роз'яснювальну роботу з правил дорожнього руху.

Тільки спільними зусиллями ми зможемо зробити рух на вулицях нашого міста безаварійним і безпечним.

В. МОМОТ,
начальник відділу
державтоінспекції
Центрального району
міста.

За підсумками минулого року Тартуський університет отримав першу премію у Всесоюзному соціалістичному змаганні вузів і перехідний Червоний прапор Міністерства вищої освіти і Держкомітету по вищій школі.

На відміну від інших вузів фізична культура та спорт в університеті — обов'язкова дисципліна не лише на перших двох

Нехай завжди будуть ці турботи

— Арнольд Вікторович, як ви, з точки зору ваших численних ректорських турбот, ставитеся до пов'язаних зі спортом «додаткових» турбот? Чи не здається вам, що спорт в Тартуському університеті увійшов, чи що, в доволі вже велику силу, яка навіть іноді ослаблює учбовий процес? Як взагалі ви дивитеся на проблему: вивчення наук і спорт?

— Коли б я не розумів, що ви намагаєтеся мене під'юдити, то на перші два запитання міг би й образитися! Звичайно, ні про які «додаткові» турботи й мови не може бути — хай такі турботи будуть завжди. Гадаю, коли ще не пішов, то безповоротно йде в минуле керівник студентського колективу, який ставиться до фізкультури і спорту як до неминучого зла. Не хочеться повторювати прописні істини, але ж це факт, що вік НТР, вік інтелектуалізації праці, надаючи людині величезні блага, в той же час створює реальну загрозу гіподинамії. Протидія єдине — фізичні вправи. А означена вами проблема, що ж, вона існує і вимагає повсякденної до себе уваги.

Ось, наприклад, один з її численних аспектів: успішність студента-спортсмена...

— Значить, все ж додаткові турботи є?!
— Як і вони додаткові — це ж свої рідні! І свої, між іншим, тому, що ми не лякаємося їх, не намагаємося від них відмежуватися. Це так зрозуміло — у студента, який інтенсивно займається спортом, менше часу для самопідготовки, для факультативних занять, для роботи над книгою.

Я не бачу іншого шляху, як надання права для найбільш перспективних спортсменів вчитися за особливим, індивідуальним графіком. Йдеться, фактично, про деяке продовження строків навчання. Ми неодноразово ставили це питання, зокрема, й перед Міністерством вищої освіти. Де-юре питання, на жаль, вирішене, що ж стоїть де-факто...

— Скільки б не видавати заборон з приводу ходіння по траві, але люди всеодно протопчуть стежку найкоротшим шляхом...
— Саме так. Життя, як мовиться, диктує свої закони. Словом, не чекаючи офіційного дозволу, ми ризикнули ввести цю систему усередині нашого університету. Звичайно, індивідуальний графік вимагає й індивідуального підходу. Але я вже сказав, що ця турбота своя, рідна...

— А що коли й індивідуальний графік зривається? А спортсмен-студент тим часом усе прогресує? Де проходить межа ректорської терпимості, ректорської мудрості, за котрою починається сфера вжиття якихось жорстких заходів?

— Такої межі у нас просто не існує! Я зараз висловлю як рек-

◆ РЕКТОР ТАРТУСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ПРОФЕСОР А. В. КООП — ПРО РОЛЬ СПОРТУ В ЖИТТІ ВИЩОГО УЧБОВОГО ЗАКЛАДУ.

тор крамольну думку: ми свідомо готові в деяких випадках піти на те, що дехто з наших студентів, підкоряючись своєму спортивному графіку, дещо знизить успішність.

По-перше, я вірю в те, що студентів-спортсменів наділя завжди придуть на допомогу його зібраність, воля, вміння в потрібний момент мобілізуватися і повернутися в звичний ритм. Відстаючі в учбових заняттях спортсмени — це завжди тимчасово відстаючі. По-друге: втрапи, які ми — знов-таки тимчасово — несемо на цьому студентів, завжди з лишком справдяться — якщо, звичайно, це дійсно чудовий спортсмен — тим зарядом спортивного оптимізму, яким він починає тисячі своїх колег.

— Існують ще вузи, де до спортивних кафедр ставляться, як до бідних родичів. У вас діють сім спортивних кафедр. Як у ректорату взаємостосунки з ними?

— Найліпші! На це є причини і об'єктивні, і суб'єктивні. Почну з суб'єктивних. Я, бачите, син сільського теслі, в дитинстві пас корів. Коли підріс, подався в моряки. Всю ленінградську блокаду прослужив на тральщику боцманом, командиром відділення рульових. Кінець війни провів на суші. З госпіталю вийшов у День Перемоги, отримав на пам'ять вилучену з ноги кулю. Будучи пораненим, я багато кілометрів протягнув на плащ-палатці тяжко пораненого командира. До чого це я розповідаю? А до того, що знаю ціну праці, мужського братства. Знаю, як важливо людині бути сильною, витривалою, впертою і веселою. Я й нині можу при необхідності зіграти на гітарі, станцювати чечітку.

На снобізм ніколи не страждав. Років двадцять тому працював деканом в Таллінському педагогічному інституті. І грав за студентську команду, що виступала у вищій лізі Естонії. Мав, між іншим, непоганий перший розряд. Так ось, в одній зустрічі при рахунку 2:2 і 14:15 я змазав, і ми програли. І тут один з моїх партнерів згрячу кинув: «Шляпа!». А потім збентежився, почав вибачатися. Я сказав йому: «Ти вибачайся, коли провинишся, у мене в кабінеті. А тут ми всі спортсмени». І вибачився сам перед командою за погану гру.

У викладачів нашого університету, коли хочете знати, захоплення спортом — не просто хороший тон, а потреба. Я сам, коли не зіграю раз на тиждень у волейбол, чи не вийду на ли-

курсах, але і на третьому і четвертому. В університеті існує факультет фізичної культури, який готує тренерів, що у вузах подібного типу — рідкість. Єдиний в країні Тартуський університет готує спортивних лікарів.

Сьогодні професор Кооп відповідає на запитання нашого кореспондента.

Якщо той чи інший студент склався як спортсмен, припустимо, в «Динамо», то з приходом до нас він членом «Динамо» і залишиться. Ніяких спроб — явних чи таємних — для того, щоб схилити цього спортсмена до виходу з рідного його товариства і розриву з його вихователем-тренером!

Такі спроби у нас розцінюються як аморальні. Спасибі цьому студентіві вже за те, що він допоміг нам, скажімо, в минулому році посісти першість в змаганнях вузів Естонії чи, припустимо, отримати перемогу в традиційному легкоатлетичному матчі зі спортсменами Московського чи Ленінградського університетів.

Узагальнюючи сказане, хочу підкреслити, що у всіх цих, та, власне, і в інших ситуаціях ми підходимо до вирішення різноманітних колізій спортивного життя, керуючись двома простими і в той же час дуже складними поняттями — справедливістю і здоровим глуздом. Хочу відзначити, що не випадково поставив ці слова саме в такому порядку.

— З нашої бесіди якось само собою складається враження, наче за допомогою спорту ректорат, партійна і комсомольська організації домагаються чи не всіх цілей, що стоять перед університетом...

— Усіх — ні, але багатьох — так. У всякому разі спорт енергійно сприяє досягненню головної мети — вихованню в стінах університету всебічно розвинутого спеціаліста в тій чи іншій галузі науки чи галузі виробництва з високими ідеалами та стійкими моральними якостями.

Але я тут піду далі і висловлю знов-таки суперечливу думку. На моє переконання, спорт як один із засобів комуністичного виховання, всебічного гармонійного розвитку особи може в якихось окремих випадках набувати значення більш важливого, ніж оволодіння тією чи іншою наукою.

Якщо у студента по закінченні вузу виявляється якісь прогалини в тій чи іншій галузі знань, то це не так вже страшно. Людина — система, що самовдосконалюється, і в ході своєї самостійної практичної діяльності вона може ліквідувати ці прогалини. Але коли випускник нашого університету вийде в життя таким собі кабінетним затворником, позбавленим основних навичок загальнофізичної підготовки, позбавленим смаку до фізичних вправ, то таким він залишиться назавжди. Як показує досвід, в цьому аспекті своєї життєдіяльності людина самостійно, без допомоги з боку самовдосконалюється вельми рідко.

Бесіду вів Віктор ВАСИЛЬЄВ,

[«Советский спорт»,
2 березня 1979 року].

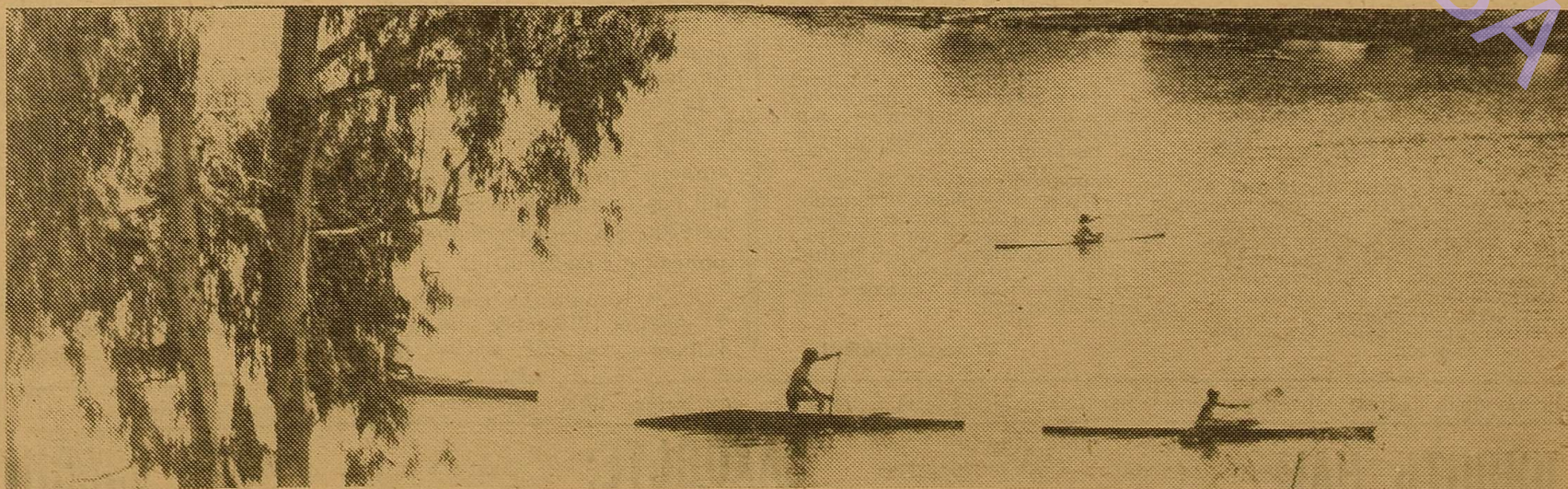

Фото В. Мороза.

Календар до скоп

Шановні друзі! Якщо ви уважно дивитися на календар, то, напевне, помітили, що час невпинно наближає нас до 1 квітня — дня, призначення якого нам, одеситам, тлумачити не треба.

Готуючись до найвеселішого дня року, ми вирішили підготувати до нього і вас, шановні читачі. Цій меті і призначена добірка гумористичних матеріалів, які ми пропонуємо вашій увазі.

З тлумачного словника АСПИРАНТА О. ХЛАМОНОВА.

- ◆ Проба пера — заява з проханням прийняти до аспірантури.
- ◆ Дальтонік — аспірант, для якого майбутнє виглядає у рожевому світлі.
- ◆ 1000 й одна ніч — строк навчання в стаціонарній аспірантурі.
- ◆ Кандидатські екзамени — своєчасна спроба взяти від аспіранта те, чого після захисту він знати вже не буде.
- ◆ Зубровка — рецензія маститого вченого.
- ◆ Захист дисертації — спроба відстояти думки наукового керівника перед присутніми.
- ◆ Помилка резидента — зазігнення нехорошого опонента на захист.

Записав Є. АНАНЬСВ.

Во имя

человека

(юмореска)

Свистулькин потребував срочного засідання кафедри.
— Желая сделать официальное заявление, — сказал он Фоме Фомичу.

Когда Свистулькин явился на заседание, заведующий усадил его в свое, единственное на кафедре кресло с высокой спинкой, и обратился к присутствующим:

— Дорогие коллеги! Студент курируемого нами курса пожелал сделать на кафедре заявление. Прошу, Олег Васильевич! Свистулькин, не вставая, громко произнес:

— Не хочу учиться! Понятно? А хочу жениться! Вот так!
Поднялся шум, в котором взрывались возгласы удивления, недоумения и даже возмущения.

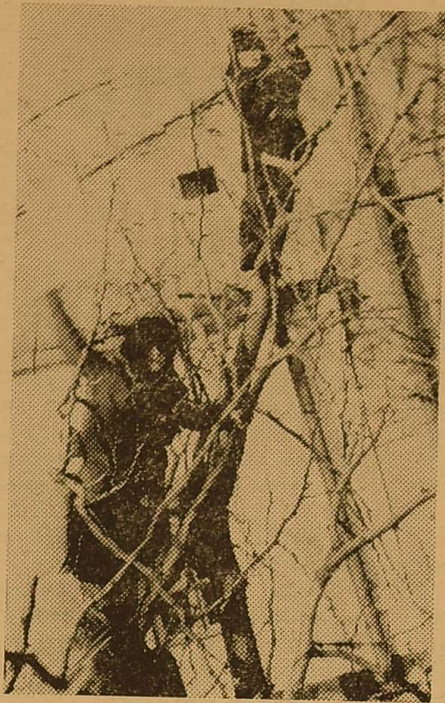
— Гнать таких с факультета! — выкрикнул доцент Грабовский.

— Не надо так, Андрей Платоныч, — взмолился Фоме Фомич. — Прошу Вас! Перед нами живой человек. Не надо. Милейший Олег Васильевич, объясните нам, почему Вы пришли к такому, осмелюсь сказать, опрометчивому решению.

Развалившийся в кресле Свистулькин заговорил по пунктам: — Во-первых: нет отдельной комнаты в общежитии. Второем раздражает. Во-вторых: нету стипендии. А сидоры от родителей поступают с переборами. В-третьих: корма в столовой однообразные. Надоело. В-четвертых... — Простите, Олег Васильевич! Давайте обсудим ваши претензии в порядке поступления. Уважаемые коллеги! Вы слышали, как трудно приходится нашему подопечному? Какне будет предложения?

— Я, как член профкома, — начал первым доцент Фатеркин, — могу выбрать Олегу отдельную квартиру. Мне нужно ходатайство кафедры и деканата.
— Отлично! — воскликнул Фоме Фомич. — Ходатайство будет! Кто следующий?
И. о. профессора Мудрыценко предложил:

Наш фотоконкурс

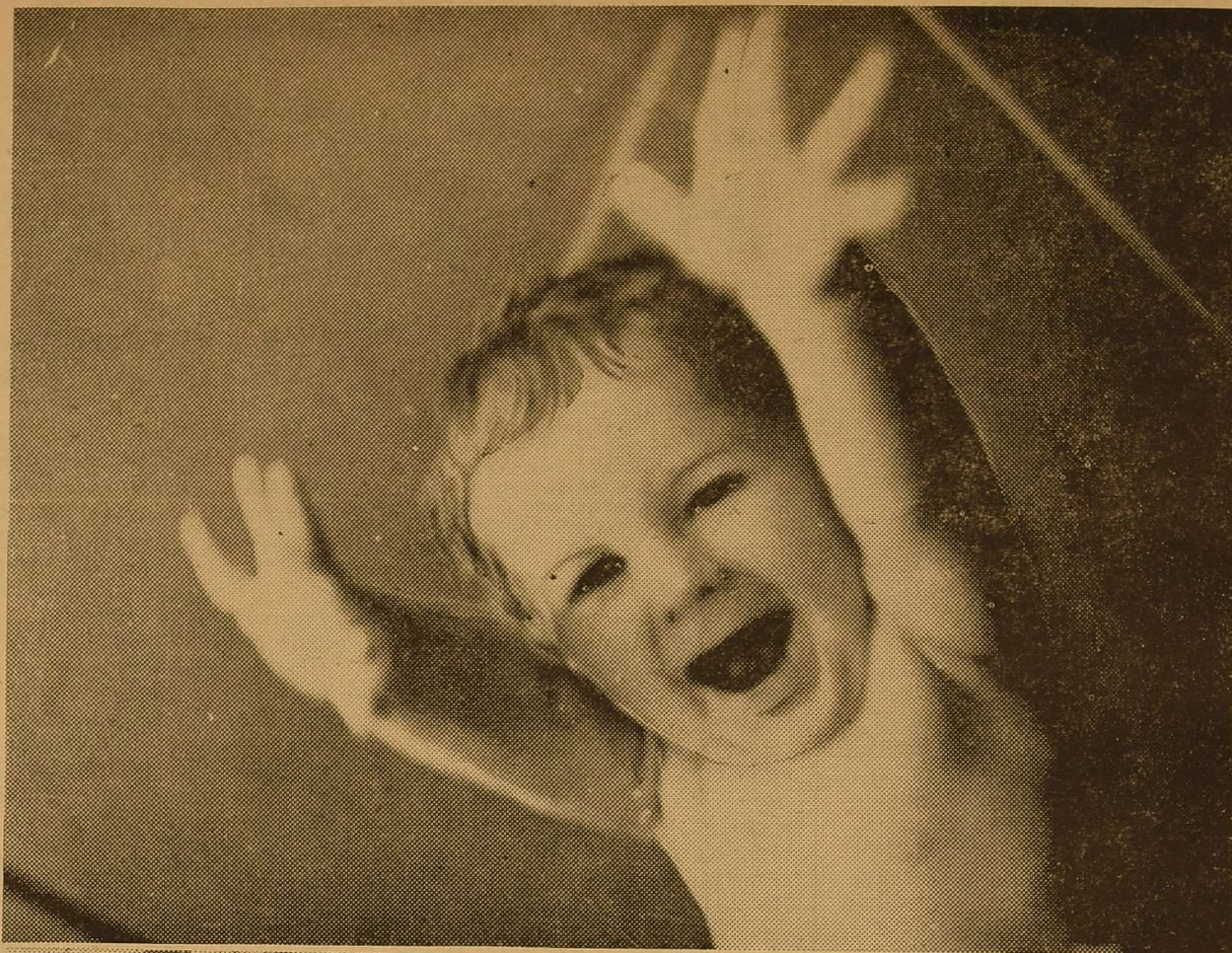
«Росте трава,
І вишня цвітом світиться.
І донька посміхається мені.
Вже літється:
В душі й надворі —
літється
По зимній, по запізненій
весні...»

А. ГЛУЩАК.

Скільки віршів складено про весну! Скільки слів адресується цій прекрасній порі — порі пробудження природи, порі освітлення кожного з нас, порі кохання!

Сьогодні ми пропонуємо вам добірку фотографій, що надійшли на наш конкурс:

- ◆ «Для пернатих друзів» (вгорі). Фото Д. ШИЛІНА.
- ◆ «Мамо, я расту!» (вгорі справа). Фото І. ЦАЛКА.
- ◆ «Пташина пісня» Фото Ю. БАТРАКА.

Лев Михайлович СТРЕЛЬЦОВ

24 березня на 61-му році життя після тяжкої і тривалої хвороби помер завідувач кафедри державного і адміністративного права, доктор юридичних наук, професор Лев Михайлович Стрельцов. Перестало битися серце відважного воїна, відомого вченого, людини виняткової душевної щедристі. Все його свідоме життя було віддане служінню Комуністичній партії, членом якої він був з 1940 року, радянському народові, рідній Вітчизні.

Л. М. Стрельцов народився 25 жовтня 1918 року в м. Мари Туркменської РСР, в сім'ї ро-

бітника-залізничника. Трудове загартування він отримав у виробничих колективах, де працював шофером, механіком. В 1937 році його призвали до лав Радянської Армії. Орденом Бойового Червоного Прапора і медаллю МНР «Халхін-Гол» була відзначена мужність командира танка, а потім командира взводу мотобронебригади Л. М. Стрельцова під час боїв з японськими агресорами на Халхін-Голі.

З того часу життя Л. М. Стрельцова довгі роки було пов'язане із Збройними Силами нашої країни. У 1940 році він закінчив Військово-політичне училище ім. В. І. Леніна. З початку Великої Вітчизняної війни Л. М. Стрельцов перебував на фронті. Оборона Москви, Тули, звільнення Ясної Поляни, Калуги — славні віхи бойової біографії Л. М. Стрельцова. Комуніст, бойовий комісар, Л. М. Стрельцов з енергією і самовідданістю, неодноразово ризикуючи життям і виявляючи особистий героїзм, доносив до бійців полум'яне слово партії. Батьківщина високо оцінила ратний труд Л. М. Стрельцова, нагородивши його 12 орденами і медалями.

Після Великої Вітчизняної війни Л. М. Стрельцов працює в Політуправлінні Одеського військового округу, а потім в пар-

тійних і радянських органах в Одесі.

З 1960 року Л. М. Стрельцов — викладач юридичного факультету Одеського державного університету. Тут особливо яскраво розкрився талант лектора і науковця-дослідника. Тут він успішно захищає кандидатську і докторську дисертації, публікує понад 70 наукових праць, в тому числі декілька монографій. Його ім'я стає широко відомим в наукових колах республіки, країни. Його лекції і семінари відзначались високим ідейно-теоретичним рівнем. Велику наукову і викладацьку роботу професор Л. М. Стрельцов поєднував з активною участю в громадському житті університету і міста; він декілька років очолював парторганізацію юридичного факультету, багато сил віддав керівництву роботою науково-методичної ради з питань держави і права обласної організації товариства «Знання», пропаганді правових знань серед населення.

Як у виконанні службових обов'язків, так і в громадській діяльності Лев Михайлович органічно поєднував принципову вимогливість і величезну людяність. Колеги і учні завжди знаходили в ньому уважного слухача, вірного друга і турботливого товариша.

Чуйним і добрим, принциповим комуністом, вченим і педагогом — таким назавжди залишиться Лев Михайлович Стрельцов в серцях і пам'яті нашої.

Група товаришів.

В. о. редактора В. БЕХТЕР.

«За научные кадры», орган парткома, ректората, профкома и комитета комсомола Одесского государственного университета им. И. И. Мечникова. (На украинском языке).

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24, кім. № 9.

ДЗВОНІТЬ:

телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).